

Floris ende Blancefloer

Gered uit de vrouwentoren

13de eeuw

'Blancefloer, mijn lieve schat, mijn hart buitelt van verlangen. Heel even nog en ik kan je zachte lichaam weer in mijn armen nemen.' De jonge Floris haast zich naar huis. Voor hem daagt het koninklijk paleis van zijn vader al op. Daar wacht zijn geliefde Blancefloer. Maar dan ... verbijstering. Een schitterend praalgraf. Zijn Blancefloer is dood.

Floris is de zoon van de islamitische koning. En Blancefloer, een christelijk meisje dat stijlvol opgroeit aan het hof. Alle twee smoorverliefd en vol liefde voor elkaar. 'Hemeltje, neen toch,' roept de koningin onthutst, 'geen sprake van. Manlief, we moeten een list bedenken om onze zoon uit haar armen te halen.'

Floris wordt naar het buitenland gestuurd om er te gaan studeren. En Blancefloer? Die wordt stiekem verkocht aan reizende kooplieden. Als een pittig slavinnetje. De koning en de koningin laten voor Blancefloer een praalgraf optrekken om Floris te overtuigen dat zijn meisje dood is. 'Dan wil ik ook maar sterven,' huilt Floris en prompt wil hij zichzelf doden. Maar het moederhart van de koningin breekt en zij vertelt zoonlief de triestige, harde waarheid. En Floris ... die gaat heftig op zoek naar zijn Blancefloer. Hij moet en zal haar vinden

---

De auteur van Floris ende Blancefloer is Diederick van Assenede. Hij bewerkte de Oudfranse roman Floire et Blanceflor tot het Middelnederlandse hoofse verhaal. Hij vertaalde de Franse tekst voor wie het Frans onvoldoende machtig was om het verhaal te verstaan.

Intussen worden in de vrouwentoren van de emir van Babylon 140 knappe jonge vrouwen vastgehouden. Ieder jaar kiest de emir er een nieuwe bruid uit en laat hij de vorige doden. De nieuwe uitverkorene is – wat dacht je – Blancefloer. Ik moet haar uit die toren krijgen, denkt Floris. Maar die wordt zó zwaar bewaakt dat je er niet binnen kan. 'En toch haal ik haar

Floris wordt in een rozenmandje naar boven gehesen.
Elzasser handschrift uit de 15de eeuw, bewerking van Konrad Fleck

eruit.' sist Floris verbeten. Listig en sluw koopt hij de poortwachter om met enkele spelletjes schaaak. Die verstopt Floris in een mand vol rozen en smokkelt hem door de poort naar boven.

'Blancefloer, meisje!' 'Mijn lieve Floris!' Ze vallen in elkaars armen en het donzige bed wacht. Helaas worden ze door de emir betrapt. Zijn zwaard zal hen doden. Maar de sterke, onvoorwaardelijke liefde tussen Floris en Blancefloer ontroert hem en hij laat het jonge paar vrij. En zoals het in een verhaal met een goede afloop hoort, trouwen ze en keren ze naar Spanje terug. Floris wordt er koning en laat zich dopen. Eind goed, al goed.

Het handschrift met het verhaal van Floris ende Blancefloer wordt bewaard in de universiteitsbibliotheek van Leiden. Uit dat manuscript is echter een bladzijde gescheurd: een kuisheidsproef. In 1621 werd het boek trouwens ook door de Kerk tot de verboden boeken gerekend.
